

การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

อดุลยชาติ ชันธมะ วิจิต อัมอาร์มย์ และวรรณวีร์ บุญคุ้ม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการ และปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) พัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ 3) ตรวจสอบและประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยกระบวนการการวิจัยแบบประสานวิธี แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้วยเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณตามแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอลและผู้ที่เกี่ยวข้อง 400 คน และปัจจัยเชิงการบริหารจัดการ การสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้จัดการแข่งขันฟุตซอลและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 21 คน 2) การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตซอลโดยกระบวนการสนทนากลุ่ม และ 3) การตรวจสอบและประเมินคุณภาพรูปแบบจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) นักท่องเที่ยวมีปัญหาด้านสภาพและข้อมูลสถานที่จัดการแข่งขันและแหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก และข้อมูลข่าวสาร นักท่องเที่ยวต้องการการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน ปลอดภัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จในการจัดการการท่องเที่ยวประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึง การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และการพัฒนากรอบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ 2) ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ฟุตซอล “DPE FUTSAL” โดยกระบวนการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ การขับเคลื่อนปัจจัยความสำเร็จ (DPE) ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (D: Development) การส่งเสริมการมีส่วนร่วม (P: Participation) และการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร (E: Encouragement) และการจัดระบบทรัพยากรการบริหารจัดการ (FUTSAL) ประกอบด้วย การจัดการงบประมาณที่ยุติธรรม (F: Fair) การวางระบบบริหารจัดการที่เป็นหนึ่งเดียว (U: Unity) การใช้เทคโนโลยี (T: Technology) การสร้างความพึงพอใจให้แก่ นักท่องเที่ยว (S: Satisfaction) การสร้างทัศนคติที่ดีแก่บุคลากร (A: Attitude) และการเชื่อมโยงการตลาด (L: Linkage) 3) รูปแบบฯ ที่ถูกพัฒนาขึ้นได้รับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; การจัดการกีฬาฟุตซอล; การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

DEVELOPMENT OF FUTSAL MANAGEMENT MODEL TO PROMOTE SPORT TOURISM

Adunyachart Khanthama, Vichit Im - Arom, & Wannawee Boonkoun

Faculty of Education, Silpakorn University

Abstract

The research on development of a futsal management model to promote sports tourism consisted of 3 objectives, which were 1) to study conditions, problems, needs, and management factors that are important and support the management of sports tourism, 2) to develop a futsal sports management model to promote sports tourism, and 3) to examine and evaluate the quality of the futsal sports management model to promote sports tourism. The research used mixed methods divided into 3 steps: 1) Studying the conditions, problems, and needs of tourists by collecting and analyzing quantitative data according to questionnaires from a sample group of 400 student futsal competition participants and related people and studying management factors by interviewing and analyzing qualitative data from 21 student futsal competition organizers, (2) developing a futsal sports tourism management model from focus group discussions, and (3) quality examination and evaluation of the developed management model from connoisseurship process.

The research finding revealed that 1) The tourists have had problems with the conditions and information about competition venues and tourist attractions. Tourists have desired the development of standardized, safe, and well-facilitated tourist destinations. And the supporting factors contributing to successful tourism management have included comprehensive promotion, participation from all sectors, and the development of quality management mechanisms. 2) The researchers have developed a model for futsal sports tourism called “DPE FUTSAL” from expert focus group discussion. It is divided into 2 parts which are the driving key success factors (DPE), which included D: Development of tourist destinations, P: Participation and promotion of cooperation with all sectors, E: Encouragement of information accessibility. Additionally, the management system (FUTSAL) includes F: Fair allocate budgets equitably, U: Unity management system, T: Technology utilization, S: Satisfaction of Tourists, A: Attitude development among staff and stakeholder, and L: Linkage between all marketing components. 3) The developed management model was examined and evaluated by an expert-based seminar (connoisseurship) with a highly appropriate level.

Keywords: Development of Model, Futsal Management, Sport Tourism

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไปเข้าร่วมการแข่งขัน ร่วมชม และร่วมเชียร์การแข่งขันกีฬา กล่าวคือ เป็นการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว เพื่อไปเข้าร่วมการแข่งขันหรือชมเชียร์การแข่งขันกีฬาที่เกิดขึ้นในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาหนึ่งภายใต้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566 - 2570 และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566 - 2570 เนื่องจากเห็นว่าเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวโลกและแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ และสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้เป็นอย่างดี โดยรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทยที่สำคัญ โดยเน้นการผลักดันกิจกรรมกีฬาให้เป็นหนึ่งในประสบการณ์การท่องเที่ยว การพัฒนาและใช้โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับคนทุกกลุ่ม การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมและการแข่งขันกีฬา เพื่อสร้างโอกาสและประสบการณ์ให้กับนักกีฬามหาวิทยาลัย กองเชียร์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีในการทำตลาดเชิงรุก รวมทั้งสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการเชื่อมโยงของธุรกิจภายในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ที่พัก (Accommodation) การขนส่ง (Transport) กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activity) และอาหารและของที่ระลึกจากงานฝีมือ (Food and Craft) นอกจากนี้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังมีห่วงโซ่อุปทานอีกบางประการ เช่น ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการวางแผนการท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้แก่ ผู้วางแผนการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Travel Planner) ผู้ประกอบการทัวร์กีฬา (Sports Tour Operator) และตัวแทนท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Travel Agency) ฯลฯ และยังมีความเกี่ยวข้องกับผู้นำเสนอปัจจัยการผลิต (Input Providers) ต่าง ๆ ด้วย เช่น เจ้าของสถานที่เล่นหรือจัดกิจกรรมกีฬา ร้านขายอุปกรณ์กีฬา ร้านอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น (The Ministry of Tourism and Sports, 2022; The Ministry of Tourism and Sports, 2023; Economics Tourism and Sports Division, 2017)

กีฬาฟุตซอล (Futsal) เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นกีฬาที่มีความสนุก ตื่นเต้นอยู่ตลอดเวลา สามารถแข่งขันได้ในทุกฤดูกาลเนื่องจากแข่งขันในสนามในร่ม และเป็นเพียงไม่กี่ชนิดกีฬาของประเทศไทย ที่สามารถไปเข้าร่วมการแข่งขันในระดับโลกได้ จึงเป็นอีกประเภทกีฬาหนึ่งที่มีผู้สนใจเล่นและเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากการที่ในปัจจุบัน มีการแข่งขันฟุตซอลในหลากหลายระดับ ไม่ว่าจะเป็นในระดับลีกอาชีพ ระดับอุดมศึกษา และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของกรมพลศึกษา ซึ่งเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป หลากหลายรุ่นได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขัน จากหลากหลายจังหวัด จากข้อมูลของกรมพลศึกษาพบว่า ในแต่ละปี จะมีทีมฟุตซอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอลระหว่างโรงเรียนประเภททั่วไปในทุกช่วงอายุ จำนวนมากกว่า 250 โรงเรียนจากกว่า 35 จังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งทั้งหมดจะต้องเดินทางเข้ามาแข่งขันที่สนามกีฬาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร และสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอยะบوري จังหวัดปทุมธานี นำมาซึ่งเด็กและเยาวชนนักกีฬา พร้อมทั้งครอบครัว กองเชียร์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันจำนวนมาก เข้ามาใช้บริการที่พัก ร้านอาหาร การจับจ่ายใช้สอย และร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งจำเป็นต้องมีรูปแบบการจัดการและการประสานความร่วมมือที่เหมาะสมและชัดเจน ในการรองรับกลุ่มคนจำนวนมากที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ (Sport Division, Department of Physical Education, 2022)

จากการสรุปรายงานการวิเคราะห์และประเมินผล โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนกลาง ประจำปีงบประมาณ 2565 ของสำนักงานการกีฬา กรมพลศึกษา พบข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการ

จัดการแข่งขันและการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของกรมพลศึกษา ในหลากหลายประเด็นไม่ว่าจะเป็น ข้อมูลทั่วไปพบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนถึงร้อยละ 42.39 ต้องเข้าพักในที่พักรที่เป็นลักษณะโรงแรม ร้อยละ 51.15 มีการเดินทางมาร่วมการแข่งขันพร้อมกับคณะนักกีฬา ส่วนในด้านความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขัน พบว่า ร้อยละ 34.96 มองว่า ควรจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องทุกปี ร้อยละ 24.51 เห็นว่า ควรเพิ่มระยะเวลาทำการแข่งขัน ร้อยละ 13.54 เห็นว่า ควรเพิ่ม กิจกรรมต่าง ๆ ในการแข่งขัน และร้อยละ 95.22 ของกลุ่มตัวอย่างจะเข้าร่วมการแข่งขันอีกในการแข่งขันครั้งต่อไป ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ ล้วนสะท้อนให้เห็นว่า มีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นจริงในการแข่งขัน มีการใช้บริการที่พัก และการเดินทาง ควรมีการจัดกิจกรรมต่อเนื่องทุกปี และการเพิ่มระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เข้าร่วมอยู่ในพื้นที่นานมากขึ้น ในด้านความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันพบว่า ระดับความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุดอยู่ในประเด็นเกี่ยวกับความพร้อมในการจัดการแข่งขัน ข่าวสารของการแข่งขัน และรายงานผลการแข่งขัน และประเด็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการ และป้ายบอกทาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การบริหารจัดการและการประชาสัมพันธ์การแข่งขัน ยังขาดความพร้อมและการบริหารจัดการที่ดี (Sport Division, Department of Physical Education, 2022)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เนื่องจากการบริหารจัดการและดำเนินนโยบาย ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐานเท่าที่ควร ซึ่งอาจเกิดปัญหาในด้านการดำเนินงาน ด้านประสิทธิภาพ และยังขาดผู้สนับสนุนในการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งว่าจะต้องมีการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีมาตรฐาน ตามยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย ที่ได้มุ่งส่งเสริมพัฒนากีฬาให้เป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งในส่วนของการพัฒนากีฬาฟุตบอล ยังมีหลายส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งงานวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาสภาพทั่วไปของการจัดการการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อค้นหาสภาพปัญหา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และนำเสนอรูปแบบการจัดการที่เหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จัดการแข่งขัน และเพื่อให้กีฬาฟุตบอลได้มาตรฐานประสบความสำเร็จในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยในการสร้างกระแสความนิยมในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมความสามัคคี และส่งเสริมเศรษฐกิจด้วยการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่เชิงกีฬาในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นประโยชน์และใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลให้เป็นมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ในขณะเดียวกัน ควรมีการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านแผนการทำงานที่มีการประสานชัดเจนของแต่ละหน่วยงานระหว่าง การท่องเที่ยวและการกีฬา และผลักดันสู่การเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในท้องถิ่น จังหวัด และภูมิภาค

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการและปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและสนับสนุนการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
3. เพื่อตรวจสอบ ประเมิน และรับรองคุณภาพของรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา” ใช้กระบวนการวิจัยแบบ การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา สภาพ ปัญหา และความต้องการ และปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จในการจัดการท่องเที่ยว เพื่อเป็นข้อมูลและกำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ดำเนินการโดยการวิจัยแบบประสานวิธี แบ่งออกเป็น 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างจากกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง จากประชากร 15,000 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งชั้นของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน โดยออกเป็น (1) กลุ่มนักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอล (2) กลุ่มผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ของทีม (3) กลุ่มผู้ปกครองและครอบครัว (4) กลุ่มผู้ตัดสิน (5) ผู้ชมและเชียร์ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยหลักการทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง และ 2) การสัมภาษณ์กลุ่มผู้จัดการแข่งขันฟุตซอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน จำนวน 21 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการแยกย่อยเนื้อหาตีความ และสร้างสรุปเป็นประเด็นด้วยกระบวนการอุปนัย (Induction) โดยเครื่องมือในการวิจัยทั้ง 2 ส่วนหาคุณภาพของเครื่องมือโดยกระบวนการหาค่าเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Index of item objective congruence: IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.5

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการวิเคราะห์ผลการวิจัยตามขั้นตอนที่ 1 แล้วนำเอาผลสรุปดังกล่าว มาพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จและแนวทางการจัดทรัพยากรการบริหารจัดการ แล้วจึงนำเอารูปแบบที่ได้มาขอความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิในกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านฟุตซอล 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 3 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการกีฬา 2 ท่าน รวมทั้งสิ้น 8 ท่าน

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบและรับรองคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยกระบวนการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านฟุตซอลของอดีตผู้ตัดสินฟุตซอลนานาชาติและทำงานในวงการกีฬาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป 2 ท่าน ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ที่มีการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นประจำ) 6 ท่าน และด้านการจัดการ 2 ท่าน รวมทั้งสิ้น 10 ท่าน

ผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 จากการดำเนินการเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตซอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียนและการสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผู้จัดการแข่งขันและเจ้าหน้าที่ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องประสบปัญหาด้านสภาพและข้อมูลของสถานที่จัดการแข่งขันและแหล่งท่องเที่ยว โดยมองว่าพื้นที่การจัดการแข่งขัน

ฟุตบอล ควรที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการจัดทำป้ายบอกทางและข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยควรมีการประสานงานกับภาคเอกชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อจัดสรรและสนับสนุนข้อมูลด้านร้านอาหาร เครื่องดื่ม สถานที่ที่จับจ่ายใช้สอย และที่พักในพื้นที่ใกล้เคียงกับสนามแข่งขัน และปัญหาด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ที่ควรมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น 2) ด้านความต้องการการท่องเที่ยวของกลุ่มเป้าหมายพบว่า เป็นการท่องเที่ยวในบริเวณที่ใกล้เคียงกับสถานที่แข่งขันมากกว่าที่จะต้องเดินทางตามยังสถานที่อื่น โดยใช้เวลาน้อย ๆ และจะให้ความสำคัญกับการกีฬา และเข้าถึงเครื่องอุปโภคบริโภค เป็นหลัก โดยนักท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญกับสถานที่ออกกำลังกาย การลงสกีเซเชิล และการซื้อของหรืออาหารการกิน มากกว่า การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การผจญภัย การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

1.2 ในส่วนของการสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ แสดงให้เห็นถึงปัจจัยสนับสนุนเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและมีผลต่อประสบการณ์ที่ดีในการท่องเที่ยวระหว่างและหลังการแข่งขันฟุตบอล ที่จะต้องมีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อพัฒนาความพร้อมและศักยภาพของบุคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถ มีจิตบริการ และสามารถสนับสนุนนักท่องเที่ยวให้ได้รับความประทับใจและมีประสบการณ์การท่องเที่ยวที่พิเศษสุด

2. ในการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาฟุตบอล ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และด้านการจัดการกีฬา รวมทั้งสิ้น 8 ท่าน ผ่านกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณตามขั้นตอน 1 และร่างรูปแบบฯ มานำเสนอแก่ผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม ขอความคิดเห็น และพัฒนาออกมารูปแบบ DPE FUTSAL เพื่อใช้ในการจัดการการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

2.1 การขับเคลื่อนปัจจัยความสำเร็จหรือสิ่งที่จำเป็นจะต้องเตรียมการหรือดำเนินการในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล โดยใช้รูปแบบ DPE

D – Development – พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว เช่น ป้ายบอกทาง แผนที่แหล่งท่องเที่ยว โปรแกรมการท่องเที่ยว ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งการจัดที่พัก ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ และการสนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยว (Logistic) ที่ที่ได้มาตรฐาน สะดวก รวดเร็ว และเอื้อต่อการท่องเที่ยวในสถานที่ใกล้เคียงกับการจัดการแข่งขัน

P – Participation - สร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่อยู่ในพื้นที่ เพื่อจัดการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่น สถานประกอบการและผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และเครือข่ายภาคธุรกิจในพื้นที่ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาเยือน

E – Encouragement – ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล เช่น ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง เพื่อน และกองเชียร์ เป็นต้น ได้เกิดการรับรู้เข้าใจ และการเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขันและสถานที่โดยรอบ โปรแกรมการท่องเที่ยว และสาระต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับการแข่งขันและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงการอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่ผู้จัดและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันจัดขึ้น

2.2 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล ตามแนวคิดการจัดการทรัพยากรการบริหาร 6M โดยใช้รูปแบบ FUTSAL

F – Fair – จัดสรรและแบ่งปันงบประมาณและทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งถึง และเป็นธรรม โดยการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้ให้บริการในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการแข่งขันฟุตบอลในพื้นที่อย่างเป็นธรรมและทั่วถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกกลุ่ม รวมทั้งมีการระดมทุนจากแหล่งทุนต่างๆ (Sponsorship) อย่างต่อเนื่องและโปร่งใส (Money)

U – Unity – จัดระบบการบริหารจัดการให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้คณะกรรมการจัดการแข่งขันที่เป็นตัวแทนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละหน่วยงาน (Management)

T – Technology – นำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดการการแข่งขัน เช่น การรวบรวมคณะ การแบ่งสาย การจัดเวลาการแข่งขันอย่างเหมาะสม เป็นต้น และการสื่อสารประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้อย่างทั่วถึง ทั้งกับเครือข่ายผู้ประกอบการในพื้นที่ และผู้เข้าร่วมการแข่งขัน (Message)

S – Satisfaction – สร้างความพึงพอใจและประสบการณ์ที่น่าประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว โดยการจัดสถานที่แข่งขัน สถานที่ฝึกซ้อม วัสดุอุปกรณ์ ที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในและภายนอกสนามแข่งขันให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อปริมาณและจำนวนของผู้เข้าร่วม รวมถึงมาตรฐานการดูแลรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน (Material)

A – Attitude – ปรับทัศนคติของบุคลากร เจ้าหน้าที่ผู้จัดการแข่งขัน และผู้ประกอบการในพื้นที่ ให้เป็นผู้ที่มีจิตบริการ ให้คำปรึกษาแนะนำ และบริการที่น่าประทับใจแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน พร้อมทั้งปรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่และกรรมการตัดสินในการแข่งขัน ให้มีความเป็นกลาง และตัดสินอย่างเป็นธรรม สามารถดำเนินจัดการแข่งขันได้อย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม (Man)

L – Linkage – เชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร การตลาดและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขัน และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความชัดเจน ถูกต้อง และสอดคล้องกัน ผ่านช่องทางการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่มีความหลากหลาย สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มได้อย่างทั่วถึง เพื่อสร้างกระแสและกระตุ้นความสนใจและความต้องการในการเข้าร่วมการแข่งขันและการท่องเที่ยวในพื้นที่ (Marketing)

รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (DPE FUTSAL Model)

แผนภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

(Futsal Management Model to Promote Sport Tourism) created on December, 2023, 26

3. ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้นและมองว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตซอลนักเรียนในพื้นที่ต่าง ๆ และแนะนำว่า ควรนำเอารูปแบบที่ได้รับการพัฒนาขึ้น ไปปรับและจัดการให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566 - 2570 และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและสามารถขับเคลื่อนในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยควรให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยและป้องกันอันตรายจากการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

การอภิปรายผล

1. นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการแข่งขันฟุตซอล เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานหรือมหกรรมกีฬา (Sport Event Tourism) ซึ่งสอดคล้องกับกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา (Economics Tourism and Sports Division, 2017) ที่แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเอาไว้ 3 ประเภท คือ 1.การท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬา (Active Sport Tourism) โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางไป จะเข้าร่วมการเล่นกีฬาโดยตรง ทั้งในแบบนักกีฬาสมัครเล่นหรืองานอดิเรก และนักกีฬาอาชีพในการแข่งขัน 2.การท่องเที่ยวในงานหรือมหกรรมกีฬา (Sport Event Tourism) ในกลุ่มสามารถแบ่งผู้เข้าร่วมได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผู้ชม และนักกีฬา ซึ่งจะเป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่จัดมหกรรมกีฬาได้ 3.การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความทรงจำ (Nostalgia Sport Tourism) เป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมชมสถานที่สำคัญด้านกีฬาในขณะที่ไม่ได้มีการแข่งขัน

เช่น สนามกีฬาโอลิมปิก สนามฟุตบอลของสโมสร โดยเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เน้นการจัดกิจกรรม เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ มีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่ชัดเจน

2. ด้านปัญหาและความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล สอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถกร จตุกุล (Attakon Juttukul, 2017) ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องความสะดวกสบายของสถานที่ คุณภาพของสินค้าและบริการ ความพร้อมของบุคลากร การขาดการประชาสัมพันธ์และการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและข้อมูลเชิงการตลาดที่ไม่ทั่วถึง ส่วนด้านความต้องการพบว่า ต้องการความสะดวกสบายในการใช้สถานที่และการเดินทางสามารถเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง ๆ ได้ มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง บุคลากรมีคุณภาพและมีจิตบริการ

3. ด้านปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลสอดคล้องกับแนวคิดของ ภคินทร์ วระพินิจ และ กอบกุล จันทโคลิกา (Phakhanan Worapinit, & Korbkul Jantarakolica, 2020) ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานหรือมหกรรมกีฬา อันประกอบด้วย ความน่าสนใจ ความยิ่งใหญ่ ความปลอดภัย ความสะดวกในการเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวกทุกด้าน เช่น ที่พัก อาหาร และแหล่งท่องเที่ยว และสถานที่จัดกิจกรรม อีกทั้งยังสอดคล้องกับการวิจัยของ เลอควิ ดินกา ซาวา เทียวอร์เรสคู และ กอร์เกียส (Lequeux - Dinca, Sava, Teodorescu, Gheorghilas, & Mioara, 2022) และฟารูดิน หลิว ฟาเลวี และโคลิด (Pahrudin, Liu, Fahlevi, & Kholid, 2023) ที่ระบุว่า การมีส่วนร่วมของผู้สนับสนุนทุกภาคส่วน และมีนัยสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวและภาพลักษณ์จุดหมายปลายทาง มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

4. ด้านมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลในพื้นที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับในพื้นที่ สอดคล้องกับแนวคิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามแนวคิดของ กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา (Economics Tourism and Sports Division, 2017) ทั้งในเชิงคุณค่าจากการใช้งานจริงจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ (Functional Value) คุณค่าทางอารมณ์ (Emotional Value) และ คุณค่าทางสังคม (Social Value) และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2566 – 2570) ตัวชี้วัด “มูลค่าอุตสาหกรรมการกีฬามีอัตราการเติบโต โดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี” แสดงให้เห็นว่า มีความจำเป็นการพัฒนาเครื่องชี้วัดภาวะเศรษฐกิจด้านการกีฬาและจัดทำบัญชีประชาชาติด้านการกีฬาจะสามารถใช้ในการวัด มูลค่าอุตสาหกรรมกีฬา มูลค่าธุรกิจกีฬากลุ่มต่าง ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง จะสามารถใช้ในการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ของมาตรการการส่งเสริม ผลการดำเนินงาน และนำมาใช้ในการกำหนดนโยบาย ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงมาตรการให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดียิ่งขึ้น

5. ด้านการขับเคลื่อนปัจจัยความสำเร็จในการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามรูปแบบ DPE อันประกอบด้วย 1) การพัฒนา (Development) แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน สะดวกสบาย ปลอดภัย และเข้าถึงได้สะดวก 2) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (Participation) ในการเข้ามาจัดการท่องเที่ยว และ 3) การส่งเสริมการเข้าถึง (Encouragement) ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดปัจจัยความสำเร็จของการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ ภัทราวดี เสารอง (Pattarawadee Saorong, 2020) ซึ่งระบุเอาไว้ 4 ประการได้แก่ การสร้างความโดดเด่นให้กับสถานที่ท่องเที่ยว การร่วมทุนกับภาคเอกชนในการสนับสนุนการแข่งขันและการท่องเที่ยว การสร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น และการจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว ให้มีความน่าสนใจและส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี

6. ด้านการบริหารการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามรูปแบบ FUTSAL ซึ่งประกอบด้วย การจัดสรรงบประมาณ แบ่งปันผลประโยชน์ และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม (Fair) โดยการสนับสนุนและมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาครัฐกิจ การจัดระบบการบริหารจัดการที่เป็นหนึ่งเดียวและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (Unity) การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย (Technology) ในการแข่งขันและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานครบถ้วน และเพียงพอ เพื่อสร้างความประทับใจ (Satisfaction) ให้แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและนักท่องเที่ยว การปรับทัศนคติและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร เจ้าหน้าที่ผู้จัดการแข่งขัน และผู้ประกอบการ ให้มีจิตบริการ (Attitude) และการเชื่อมโยงการสื่อสารและข้อมูลข่าวสาร (Linkage) การประชาสัมพันธ์ การตลาด และข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว อย่างทั่วถึง เพื่อสร้างการรับรู้และกระตุ้นให้เกิดความต้องการการท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นของประภัสสร มิน้อย (Prapatsorn Meenoi, 2017) ที่ให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ การพัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพ การรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของร่วมกันของภาคส่วนในพื้นที่ และของ อรรถกร จตุกุล (Attakon Juttukul, 2017) ที่ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง ความเหมาะสมด้านราคาและการสร้างรายได้ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การประชาสัมพันธ์และเชื่อมโยงการตลาด และสอดคล้องกับแนวคิดด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกรณิการ์ เทพพงษ์ (Kannika Thepphong, 2020) ซึ่งประกอบด้วย 4 หลักได้แก่ 1) การวางแผน การกำหนดนโยบายและแผนดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกระดับ 2) ด้านการจัดการองค์กร การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 3) ด้านการนำไปปฏิบัติ การนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น น่าสนใจ 4) ด้านการควบคุม การจัดประชุมติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผู้จัดการจัดการแข่งขัน ควรเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันในการจัดการท่องเที่ยว การแบ่งปันและสนับสนุนงบประมาณทรัพยากร และข้อมูล และการหนุนเสริมจากทุกภาคส่วนในพื้นที่

1.2 พื้นที่การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตซอล ที่ต้องการจะส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ควรที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การจัดทำป้ายบอกทางและข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ สนับสนุนข้อมูลด้านร้านอาหาร เครื่องดื่ม สถานที่จำหน่ายใช้สอย และที่พักในพื้นที่ใกล้เคียงกับสนามแข่งขันกีฬาฟุตซอล พร้อมทั้งควรจัดเตรียมสถานที่หรือประสานกับสถานที่ออกกำลังกาย เช่น สวนสาธารณะ สนามกีฬา และสถานที่บริเวณรอบอ่างเก็บน้ำ เป็นต้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

1.3 ควรมีการพัฒนาบุคลากร เจ้าหน้าที่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการในพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเป็นผู้ที่มีจิตบริการ พร้อมบริการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้ง จัดตั้งคณะกรรมการในระดับพื้นที่และจัดทำแผนปฏิบัติและแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ

1.4 ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ถือว่า มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องใส่ใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอลกีฬานักเรียนส่วนใหญ่ เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ดังนั้น สถานที่ท่องเที่ยว

และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จัดขึ้น จะต้องได้มาตรฐาน มีมาตรการด้านความปลอดภัยที่ครบถ้วน และเหมาะสม และมีการตรวจสอบจากกรรมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จากตัวอย่างจากต่างประเทศแล้วนำมาปรับใช้ให้เกิดความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในประเทศที่เคยมีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับระหว่างประเทศ

2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไทยลีก ซึ่งมีการจัดการแข่งขันในระดับนักฟุตบอลมืออาชีพ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล ในพื้นที่การจัดการแข่งขันทั่วประเทศ

2.3 ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการประสานความร่วมมือและการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง

References

- Attakon Juttukul. (2017). The development of Buriram province tourism market to accommodate the beginning of ASEAN economic community. *Siam Academic Review*, 18(2), 46 – 64.
- Economics Tourism and Sports Division. (2017). *Sport Tourism, final report: Business model development project for Thai sports tourism for the year 2017*. Bangkok: Office of the Permanent Secretary, Ministry of Tourism and Sports.
- Kannika Thepphong. (2020). *Guidelines for managing the promotion of sports tourism by bicycle at the Chet Khot - Pong Kon Sao Nature Study and Ecotourism Center Saraburi Province* (Master's thesis), Burapha University.
- Lequeux - Dinca, A. L., Sava, A. A., Teodorescu, C., Gheorghilas, A., & Mioara, C. (2022). sport event tourism in Bucharest. UEFA EURO 2020 case study. *Sustainability*, 14(21), 1-29.
- Narin Limppairoj. (2011). *Implication for sport tourism development in Nakhonratchasima, Thailand* (Master's thesis), Khon Kaen University.
- Pahrudin P. L., Liu, L.W., Fahlevi, A., & Kholid, I. (2023). Large-sport event and its influence in tourism destination image in Indonesia. *Tourism and Hospitality Management*, 29(3), 335 – 348.
- Pattarawadee Saorong. (2020). Sport tourism in eastern economic corridor. *Journal of Education Rajabhat Maha Sarakham University*, 17(1), 425 – 441.
- Phakhanan Worapinit, & Korbkul Jantarakolica. (2020). The guideline of sports tourism model in Thailand. *Southeast Bangkok Journal*, 6, 32 – 44.
- Prapatsorn Meenoi. (2017). *Model and strategies for sport tourism management of the western region to prepare for Thailand 4.0* (Doctoral dissertation), Silpakorn University.

- Sport Division, Department of Physical Education. (2022). *Summary of analysis and evaluation report: Central Interschool Sports Competition Project Fiscal year 2022*. Bangkok: Sport Division, Department of Physical Education, The Ministry of Tourism and Sports.
- The Ministry of Tourism and Sports. (2022). *National Tourism Development Plan No. 3 (2023-2027)*. Bangkok: The Ministry of Tourism and Sports.
- The Ministry of Tourism and Sports. (2023). *National Sport Development Plan No. 7 (2023-2027)*. Bangkok: The Ministry of Tourism and Sports.

Received: 2024, May 9

Revised: 2024, June 10

Accept: 2024, June 24